

være en eller anden lille Mangel i hans praktiske Evner, ved jeg ikke, som Teoretiker er han i alt Fald fremragende.

Et andet Spørgsmaal, som blev stærkt fremdraget, var Spørgsmaalet om den Kvinde, der har Overledelsen derude i sin Haand. Hun er for gammel, siger det ærede Medlem, og bør snart have sin Afsked. Hun trækker sig tilbage i den aller-nærmeste Fremtid.

Spørgsmaalet om, hvorvidt adskillige af Funktionærerne — det ærede Medlem mente, det var de dygtigste — ere fjernede fra Anstalten, maa besvares derhen, at det er rigtigt, at adskillige ere fjernede, men at det er de dygtigste, betvivler jeg i høj Grad. At der stadig maa fjernes adskillige, kommer deraf, at der er saadant noget som 200 Funktionærer, og en hel Mængde af disse kommer derud, uden at have Spor af Foruddannelse til Gerningen, og saa viser det sig, at mange af dem ikke passe og maa fjernes hurtigst muligt. Et Generalsvar paa de fleste af de Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede, kan jeg egentlig give derved, at jeg kan oplyse, at paa Grund af de Angreb, der fra forskellige Sider i den seneste Tid ere fremkomne paa Anstaltens Ledelse, har Ledelsen nu bestemt sig til at indsende et Andragende til Ministeriet om, at de paaklagede Forhold maa blive gjorte til Genstand for retslig Undersøgelse. Det vil altsaa ske, og efter at en saadan Foranstaltning er gennemført, haaber jeg, det skal lykkes at komme til fuld Klarhed i denne Sag. Er der saa Mangler, ville de blive rettede, og der vil Kultusministeriet have sin Opmærksomhed henvendt paa at faa det rettet saa grundigt og hensigtsmæssigt som muligt.

Der blev særlig af det ærede Medlem anket over, at en højtstaaende Embedsmand i Kultusministeriet var eller er Medlem af Bestyrelsen for Ebberødgaard. Ja, det er sandt, Departementschef Asmussen har været Medlem af Bestyrelsen der i mange Aar. Ifølge Loven om Aandssvegeanstalter af 1902, § 6, skal Bestyrelsen af Gammel Bakkehus og Ebberødgaard bestaa af 3 Medlemmer efter en af Ministeren udstedt Vedtægt, de for Anstalten gældende Statutter. Naar Medlemsantallet er gaaet ned under 3, er det først, at Kultusministeriet faar Ret til at gribe ind i Spørgsmaalet om Bestyrelse, for saa skal Kultusministeren udvælge det nye Medlem, og saa fremdeles, hver Gang et af Medlemmerne tager Afsked eller dør, skal Mini-

steren indsætte et nyt Medlem. For Tiden er der 3 Medlemmer, og det er først, naar et af dem afgaar, at Kultusministeriet har at ansætte et nyt, der da skal sættes ind.

Saa var der en stor Sag, som det ærede Medlem anvendte mange Ord paa, næsten for mange, synes jeg: den saakaldte Davidsenske Sag. Jeg vil ikke røre ved den, den er saa uappetitlig og hæsli; at man vender sig fra den med en vis Af-sky. Jeg vil om den eller om det Spørgsmaal, det ærede Medlem gjorde, kun sige, at Beskyldningerne mod Kultusministeriet i denne Sag ere ganske urigtige. Kultusministeriet havde ikke noget at gøre med det Forhold, at der blev sendt 2 Præster over til Pastor Davidsen for at bevæge ham til at søge Afsked. Det indrømmer Pastor Davidsen selv i en lille Bog, som i sin Tid blev omdelt til alle ærede Medlemmer, at det var ikke fra Kultusministeren, de kom, ikke i nogen Maade, tværtimod. Da Pastor Davidsen kom med en Formodning om, at det var derfra, afviste de to Præster dette. Nej, de kom fra et andet Sted eller havde i alt Fald en vis Ret til at melde sig fra et andet Ministerium, nemlig Justitsministeriet. (*Sabroe*: Det sagde jeg ogsaa). Ja, men jeg tror, at det ærede Medlem netop der nævnedes noget om de korrumpere Tilstande i Kultusministeriet. (*Sabroe*: Det var paa et tidligere Tidspunkt). Om Forladelse. Maa jeg blot fortsætte dette, jeg her har begyndt paa. Nej, de kom fra Justitsministeriet, og den ene af Præsterne, der nu er død, sagde, at han havde Justitsministerens Øre. Det var der nu for øvrigt mange, der havde: Justitsminister Albertis Øre. Havde der blot været en hel Del, som havde haft hans Fortrolighed, saa han havde fortalt noget til dem, havde det været heldigt. Men der var mange, han vilde høre paa og give Raad, blandt andet dette slette Raad, han her gav. I sin Tid — det gælder ikke den nu fratraadte Kultusminister og heller ikke hans Forgænger, det ligger længere tilbage — i Begyndelsen af Davidsens Sag blev der af de overordnede Myndigheder efter min Mening taget valent og uheldigt paa Sagen, saa at de højeste Myndigheder den ene Dag mente, at han var en overordentlig slet Person, og den næste Dag mente, at det var Modparten, der var en slet Person, og der blev set meget naivt, tror jeg, og ubestemt paa denne Sag. Men nu er den jo forbi, og nu vil det vise sig, naar Sagen mod de Vidner, som i sin Tid ere blevne straffede for falsk Forklaring for